

Efter Forslaget skal det være De samvirkende Fagforbund, som indstiller Repræsentanterne i Landbrugsafdelingen, i Stedet for Sygekassenævnet. Der kan vel siges noget baade for og imod, at det er Sygekassenævnet, der har denne Indstillingsret; men der kan ogsaa siges meget imod, at det bliver De samvirkende Fagforbund, der faar den. Landarbejderforbundet har ikke ret mange Procent af de forsikrede i Landbrugsafdelingen som Medlemmer, og derfor er der noget uretfærdigt i, at det skal være Landarbejderforbundet eller De samvirkende Fagforbund, der skal gøre Indstilling. Jeg tror, det er nok saa godt at blive staaende ved Sygekassenævnet, hvis det ikke er muligt at finde en anden Institution til at gøre Indstilling.

I § 23 er der strøget et enkelt Ord. Det kan se saa uskyldigt ud, det er kun et lille „særlig“, der er faldet ud, men det betyder en Udvidelse, som vil kunne betyde en Forhøjelse af Præmierne, idet der sikkert, naar dette „særlig“ gaar ud, vil blive mange Sygebehandlinger af speciel Natur, som ikke paahviler Sygekasserne, der vil falde ind under Loven. Derfor vil vi fra Venstres Side have dette „særlig“ bibeholdt, idet vi tror, at det er paa sin Plads.

I § 27 er sidste Stykke slettet, nemlig Bestemmelsen om, at Dagpengeydelsen kun kunde gælde et Aar, og i andet Stykke af § 34, hvorefter den under særlige Omstændigheder kunde gælde 1½ Aar, er „særlig“ faldet ud. Vi fra vor Side ønsker, at disse Bestemmelser bliver bibeholdt.

I §§ 26, 35 og 41 bestemmes Dagpengenes og Aarslønnens Størrelse og den Sum, der skal udbetales ved Ulykkestilfælde, der medfører Døden. Vi fra Venstres Side henholder os til de Summer, som var foreslaaet i det tidligere Forslag af forhenværende Indenrigsminister Kragh, hvor der var ca. 25 pCt. Nedsættelse under Hensyn til det Prisniveau, vi lever under for Øjeblikket. Dagpengene blev i Indenrigsminister Kraghs Forslag foreslaaet nedsat fra 6 Kr. til 4½ Kr., og Maksimallønnen, som jeg allerede har gjort opmærksom paa, fra 2400 Kr. til 1800 Kr., og deraf vil selvfølgelig følge, naar Maksimallønnen skal ganges med 5, at man ikke vil faa 12000 Kr., men 9000 Kr. udbetalt ved Døden. Det Kragh'ske Forslag bestemte, at hvor der ingen Aarsløn var, skulde Beregningen foretages efter et Beløb paa 900 Kr.; i det nuværende Forslag er det sat til 1200 Kr.; de 900 Kr. svarede til den Nedsættelse, som jeg har nævnt. Jeg kunde ogsaa tænke mig, at de 600 Kr.,

som man har sat som Minimalløn for de 60-aarige, kunde bringes lidt ned, for der er dog en hel Del 60-aarige, som kun har en ringe Arbejdsevne.

I § 53 er Indtægtsgrænsen strøget, og det kan vi fra vor Side tiltræde; det var ogsaa Tilfældet i det Forslag, som var fremme i Fjor.

§ 54 angaar Partsfiskeri. Efter Forslaget skal man enten være Medejer af eller have erlagt Forpagtnings- eller Lejeafgift af Baad og Redskaber for at kunne regnes for virkelig Medinteressent. Dette Forslag tilfredsstiller ikke vore Fiskere, thi som Regel er det een Mand, der ejer Baaden og Redskaberne, medens de andre gaar ud paa Part; de faar ikke anden Løn end den, de har i Procenter eller Andele af Udbyttet, og derfor maa man mene, at disse Fiskere ogsaa maa regnes som selvstændige Folk, og at de har Krav paa at faa deres Erstatning beregnet efter samme Aarsløn som de frivilligt forsikrede eller selvstændige erhvervsdrivende, altsaa en Aarsløn, der i dette Forslag er sat til 1200 Kr., men som vi fra Venstres Side ønsker skal blive staaende ved de i det Kragh'ske Forslag nævnte 900 Kr.

Jeg vil gerne lægge et godt Ord ind for, at vi i Udvalget kan finde en saadan Form, at vi kan give vore Fiskere den Lettelse, som dette vil medføre, finde en Form, hvorved vi klart og tydeligt faar fastsat, hvad det er at være Partsfisker. Jeg synes, det er rimeligt, at naar disse Folk ikke har andet Udbytte, end at de skal dele lige med Ejeren, efter at der selvfølgelig er trukket fra, hvad der medgaar til Forrentning og Vedligeholdelse af hans Redskaber og Baaden, maa de kunne regnes til at være selvstændige erhvervsdrivende.

I § 73 er Indtægtsgrænsen til at kunne tegne frivillig Forsikring slettet, og det kan vi fra vor Side billige. I § 74 foreslaas, at Staten yder Tilskud til Nedsættelse af Præmien for de Forsikringstagere, der godtgør, at deres Aarsindtægt ved Ansættelsen af Indkomstskat til Staten ikke naar 1800 Kr. paa Landet, 2100 Kr. i Købstæderne og 2400 Kr. i København og paa Frederiksberg. Vi foreslog fra Venstres Side i Fjor i det Kragh'ske Forslag henholdsvis 1400, 1600 og 1800 Kr. Endvidere er der foreslaaet i denne Paragraf, at Stats-tilskuddet for Sejlskibsredere bliver forhøjet fra $\frac{2}{5}$ til $\frac{3}{5}$ af Præmien. Det er Ting, som jeg ikke vil tage Afstand fra; det er muligt, at vi bør finde en anden